

Nr 391.

Av herr **Wagnsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående provisoriskt lönetillägg och tillfälligt barntillägg under budgetåret 1945/46 till vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl.

I proposition nr 286 angående provisoriskt lönetillägg och tillfälligt barntillägg under budgetåret 1945/46 till vissa befattningshavare föreslås, att de provisoriska tilläggen skola utgå efter i stort sett samma bestämmelser, som fastställdes vid 1944 års riksdag, dock med det tillägget, att lönetilläggen även skola utgå i 9:e löneklassen, varjämte beloppen föreslås höjda i löneklasserna 7 och 8.

Löneutvecklingen på den allmänna arbetsmarknaden skulle i och för sig kunna utgöra skäl för yrkande om en allmän höjning av de föreslagna beloppen. Med hänsyn till att en allmän lönereglering emellertid kommer att vidtagas så snart som möjligt synes det icke lämpligt att nu framlägga förslag härom. Den begränsning, som föreslagits av de provisoriska lönetilläggen till 9:e löneklassen, synes dock vara alltför snäv. Av de statsanställdas organisationer har yrkats, att tilläggen skulle utgå t. o. m. 12:e löneklassen. Med hänsyn till utvecklingen på den allmänna arbetsmarknaden torde det icke råda tvekan om att där genomförda lönejusteringar även utgått i lönelägen, som motsvara dessa löneklasser. Det synes därför rimligt, att det provisoriska lönetillägget utgår t. o. m. 12:e löneklassen enligt följande skala i löneplan A och motsvarande: t. o. m. löneklass 5 i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition, att tilläggen höjas i löneklass 6 till 30 kronor, i löneklass 7 till 25 kronor, i löneklass 8 till 20 kronor, i löneklass 9 till 15 kronor, allt per månad räknat, samt i 10:e, 11:e och 12:e löneklasserna med 10 kronor per månad. Vidare förutsätts motsvarande höjningar av lönetillägget till befattningshavare, avlönade enligt övriga löneplaner.

Vad härefter angår Kungl. Maj:ts förslag om tillfälliga barntillägg, så synes det mig önskvärt att framhålla, att dessa tillägg givas en absolut tillfällig karaktär. De böra icke få tagas till intäkt för att vid en kommande lönereglering införa en princip om lönesättning efter försörjningsplikt. De äro i detta sammanhang helt betingade av de rådande krisförhållandena. Då förslag nu föreligger om en avsevärd utvidgning i fråga om rätten till barntillägg, så att de skola utgå upp till 20:e löneklassen, kan ifrågasättas, huruvida icke skäl föreligger att bereda arbetare i statens

tjänst motsvarande lättnader i försörjningsbördan. Erfarenheten har visat, att det av 1944 års riksdag i förevarande sammanhang gjorda uttalandet om att riksdagens beslut borde beaktas även i fråga om kollektivavtalsanställd personal icke vunnit tillbörligt beaktande av vederbörande myndigheter. Jag anser därför, att ett direkt beslut om utvidgad rätt till barn-tillägg är erforderligt.

I anslutning till vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 286 måtte besluta dels att provisoriskt lönetillägg må utgå till befattningshavare med lön i löneklass 6 med 30 kronor, i löneklass 7 med 25 kronor, i löneklass 8 med 20 kronor, i löneklass 9 med 15 kronor samt i löneklasserna 10, 11 och 12 med 10 kronor, per månad räknat, dels ock att tillfälligt barntillägg enligt till propositionen föreslagna kvalifikationsgrunder må utgå till alla statsanställda i löneläge, motsvarande högst 20:e löneklassen.

Stockholm den 15 maj 1945.

Ruben Wagnsson.
